

Roditeljsko pismo

Za vas koji imate roditelje, za vas koji ste roditelji, za vas koji ste imali roditelje, za vas koji znate one koji imaju roditelje i za vas koji poznajete nečije roditelje

Dragi sine/draga kćeri,

Sada još nisam ostario, a kada me budeš vidio takvoga, budi strpljiv sa mnom i pokušaj me razumjeti. Ako se zaprljam u vrijeme ručka, i ako se ne mogu sam odjenuti, budi strpljiv.

Sjeti se sati koje sam potrošio, dok sam te tome naučio. I ako u razgovoru ponavljam iste stvari uvijek ponovo, nemoj me prekidati, saslušaj me! Kada si bio malen, morao sam ti istu priču čitati uvijek ponovo, prije nego što si utonuo u san. Ako se ne budem želio kupati, ne ismijavaj me i ne vrijeđaj. Sjeti se kako sam te morao loviti i izmišljati tisuću razloga da bi ti ušao u kadu. Kad opaziš moje nepoznavanje nove tehnologije, daj mi vremena i nemoj me gledati s podsmijehom na licu.

Ja sam tebe naučio mnogo stvari: pravilno jesti, pravilno se obući, suočiti se sa životom. Ako nekad u razgovoru zaboravim ili izgubim nit razgovora, daj mi malo vremena da se prisjetim i ako mi to ne pođe za rukom, nemoj se uznemiravati. Nije mi najvažnija stvar na svijetu naš razgovor, već to da sam s tobom i da me znaš slušati.

Ako ne budem želio jesti, nemoj me prisiljavati da jedem. Sam znam najbolje kada mi je hrana potrebna, a kada ne. Kada mi umorne noge više neće dozvoljavati da hodam, pruži mi ruku jednako kao što sam je ja pružao tebi, kada si pravio prve korake. I ako ti jednom kažem da više ne želim živjeti, da želim umrijeti, ne ljuti se na mene, jednoga dana ćeš me razumjeti. Jednom ćeš spoznati da sam ti usprkos svim učinjenim greškama želio samo najbolje i pokušao sam te pripremiti na putovanje života. Ne žalosti se, ne ljuti se i ne osjećaj se bespomoćan, kada me budeš gledao pored sebe takvog. Budi pored mene i pokušaj me razumjeti i pomoći mi tako kao što sam ja pomagao tebi, kada si počeo živjeti. Budi mi oslonac, pomoz mi završiti putovanje s ljubavlju i strpljivošću. Vratit ću ti osmijehom i neizmjernom ljubavlju, koju sam oduvijek čuvao za tebe. Volim te sine/kćeri

Tvoj tata/tvoja mama

Župni oglasi

- 1. SVECI KROZ TJEDAN:** - Ponedjeljak, 14. prosinca Sv. Ivan od Križa; - Subota, 19. prosinca sv. Anastazije.
- 2. Nedjelja, 20. prosinca Mlada nedjelja** – klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom od 10,00 sati.
- 3. ISPOVJED:**

Srijeda, 16. 12. - Vojnovac u 16.00 h	Četvrtak, 17. 12. - Skradnik u 16.00 h
Petak, 18. 12. - Oštarije u 16.00 h	Petak, 18. 12. - Cerovnik u 16.00 h

4. ZAMOLBA – BOROVI: tko ima i želi pokloniti borove za crkve – 2 veće (oko 4m) za Oštarije i 2 manja (oko 2m) visine, 1 za Oštarije, 1 za Skradnik.

5. TISAK – razni kalendari, nabožni predmeti i knjige.

6. DOPRINOS: – za crkvu:

Župa OŠTARIJE: IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa CEROVNIK: IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

vlač. Pejo Ivkić - Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

13. prosinca 2020. • 3. DOŠAŠĆA • God. XI. • br. 48 (535)

500

Među vama stoji koga vi ne poznate

Čitanje svetoga Evanđelja po Ivanu: **Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on svjetlo, nego – da posvjedoči za svjetlo. A evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: »Tko si ti?«, on prizna; ne zaniijeka, nego prizna: »Ja nisam Krist.« Upitaše ga nato: »Što dakle? Jesi li Ilija?« Odgovori: »Nisam.« »Jesi li Prorok?« Odgovori: »Ne.« Tada mu rekoše: »Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?« On odgovori: »Ja sam glas koji viče u pustinji: "Poravnite put Gospodnji!" – kako reče prorok Izaija.« A neki izaslanici bijahu farizeji. Oni prihvatit će riječ i upitaše ga: »Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?« Ivan im odgovori: »Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate – onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući.« To se dogodilo u Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.«**

Riječ Gospodnja. (Iv 1,6 – 8,19-28)

3. nedjelja Došašća

Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe da svjedoči za svjetlo, za Isusa koji će se otkriti kao Mesija. Na Ivanu se obistinjuju one riječi proroka Izaije: da je duh Gospodnji s njim, da ga Bog šalje biti blagoslovljenim siromasima, šalje ga kao glasnika koji će pripremiti put Isusu. Ivan postaje glas koji viče, on opominje ljude da pripreme put Gospodinu. U toj pripravi on se služi krštenjem vodom, i najavljuje nova krštenja, ali u Duhu Svetom. Osim toga, kod Ivana postoji i jedan problem, a to je da u početku ni on nije siguran u procjeni Kristove osobe, i zato šalje svoje učenike da ga ispituju. Isus Krist je bio i ostao jedna velika nepoznanica za mnoge, jedno veliko pitanje s kojim se mora svatko suočiti. Uza sve to Ivana je krasila snaga kojom je ljude pokretao i privlačio. Uz njega su se ljudima otvarale oči vjere kojom su sve više prijanjali uz Krista. Unatoč svemu znanju koje smo stekli o Isusu mi uvijek ostajemo tražitelji. Mi smo pozvani na život nasljedovanja i ne smijemo se bojati. Kršćanstvo se ne smije pretvoriti u tihi religiju, jer je više od toga. Trebamo vikati, biti nositelji radosti. Svi smo mi kršćani mali Kristi. Moramo biti svjetlo, to sve više i jače. Pozvani smo biti nositelji radosti. Ivan je imao silan utjecaj na okolinu, a to dokazuje i činjenica da je propovijedao pun zanosa i ozbiljnosti, čak je i vikao. Kao da nam govori: "Budite veliki, jaki, nije problem bogatstvo za to. Dovoljno je naći Boga, spoznati ga – pa makar i malena i siromašna." Mi često mislimo da su bijedni oni koji nemaju Boga. Zapravo, i mi

smo često takvi, jer ga teško shvaćamo i krivo čekamo. Dobro je rekao jedan vojnik kralju Ljudevitu XIV.: "Spasi me, kralju, od mojih prijatelja. A od neprijatelja ću se braniti sam." Upitajmo se što je Krist imao jučer od mene, a što ima danas? Kako ja pripremim put Gospodinu? Očekivanje Isusa treba da nas potakne na veću radost, ali i na pokoru. Nije za nas najvažnije da idemo daleko, nego da uđemo unutra, u sebe. Počni prvo sa tim svijetom koji se nalazi u tvojoj nutrini, a onda možeš kud hoćeš. To znači biti budan u svojoj vjeri. Nek duša moja kliče u Bogu spasitelju i On će me ogrnuti plaštem pravednosti. Moramo znati i moći dati odgovor tko je Krist? Onaj koji dolazi. Zato budimo svjetlo, grad na gori, budimo Božji vatromet. Pripravimo put Gospodinu, odrecimo se loših stvari, uklonimo zapreke vjeri, lišimo se svega što zauzima mjesto učitelja. Zapamtimo: "Ništa zemaljsko nije vječno, ali sve zemaljsko može postati slika vječnoga." Amen.

(Vlč. Pejo Ivkić)

Godina sv. Josipa

Papa Franjo povodom 150. obljetnice proglašenja svetog Josipa zaštitnikom sveopće Crkve proglasio je **Godinu sv. Josipa**. Neka nas njegov zagovor prati u ovim teškim vremenima.

„Josip sreću nije pronašao u pukom žrtvovanju sebe, već u darivanju sebe. U njemu nikad ne uočavamo frustraciju, već samo povjerenje. Njegova strpljiva šutnja bila je uvod u konkretne izraze povjerenja. Naš svijet danas treba očeve. On nema koristi od tiranina koji bi dominirali nad drugima, kako bi na taj način zadovoljili vlastite potrebe. On odbacuje one koji brkaju autoritet s autoritarnošću, služenje sa servilnošću, raspravu s ugnjetavanjem, dobročinstvo s mentalitetom materijalnog bogaćenja, snagu s uništavanjem. Svako je istinsko zvanje rođeno iz darivanja samoga sebe, što je plod zrele žrtve. Svećeništvo i posvećeni život također zahtijevaju ovu vrstu zrelosti. Bez obzira na naš poziv, bilo za brak, celibat ili djevičanstvo, naše se darivanje sebe samih neće ispuniti ako se zaustavi na pukoj žrtvi; na taj bi način, umjesto da postane znak ljepote i radosti ljubavi, darivanje sebe riskiralo da postane izraz nesreće, tuge i frustracije.“

Iz apostolskog pisma Pape Franje „Patris corde“ (Očinskim srcem), objavljenog u povodu proglašenja Godine sv. Josipa, Isusova skrbnika i zaštitnika sveopće Crkve. Godina posvećena ocu Svete Obitelji započela je 8. prosinca i potrajat će do 8. prosinca 2021. Tom prigodom objavio je molitvu:

**Zdravo, Čuvaru Otkupiteljev, Zaručnice Blažene Djevice Marije,
Tebi je Bog povjerio svoga jedinoga Sina; U te je Marija pohranila
svoja povjerenje; Uz tebe je Krist postao čovjekom.
Blaženi Josipe, podari i nama svoje očinstvo i vodi nas putem života.
Pribavi i nama milost, milosrđe i odvažnost
i brani nas od svakog zla. Amen**

U trenutnim okolnostima izvanrednog zdravstvenog stanja dar *potpunog oprosta* posebno se proteže na starije, bolesne, umiruće i sve one koji zbog opravdanih razloga ne mogu izlaziti iz svoje kuće pa, duše odijeljena od svakoga grijeha i uz nakanu da, čim im to bude moguće, ispune tri uobičajena uvjeta, u vlastitome domu ili tamo gdje ih zapriječenost zatekne izmole čin pobožnosti u čast svetome Josipu, utjesi bolesnih i zagovorniku dobre smrti, prikazujući s povjerenjem Bogu patnje i nevolje vlastitoga života. Da bi se zadobivanje Božje milosti po vlasti Ključeva u pastoralnom pogledu olakšalo, ova Pokorničarna usrdno moli da se svi svećenici koji ima odgovarajuće ovlasti ponude raspoložive duše slaviti sakrament pokore i često podjeljuju svetu pričest bolesnima.

Molitva svetome Josipu uz koju se u Godini svetoga Josipa veže zadobivanje potpunoga oprosta:

K tebi se, o sveti Josipe, utječemo u svojoj nevolji. Pošto smo tvoju presvetu Zaručnicu za pomoć zamolili, molimo pouzdano i za tvoju pomoć. Za ljubav, koja te je s neoskvrnjenom Djevicom i Bogorodicom vezala, i za očinsku ljubav, kojom si Dijete Isusa grlio, smjerno te molimo, da baštinu, koju je Isus Krist svojom Krvlju otkupio, milostivo pogledaš, te svojom moći našoj nevolji u pomoć pritečeš. O brižni čuvaru božanske obitelji, brani odabrano potomstvo Isusa Krista. Ne daj predragi oče, da nas okuže zablude i pokvarenost. Budi nam s neba milostivo u pomoći, o naš jaki zaštitniče, u borbi sa vlašću tmine. Pa kao što si nekad Dijete Isusa iz najveće pogibljive života izbavio, tako i sada brani svetu Crkvu Božju od svih zasjeda neprijateljskih, te nas svakoga pojedinoga trajno uzmi pod svoje okrilje da uzmognemo po tvom izgledu i tvojom pomoću sveto živjeti, blaženo preminuti i u nebu vječno blaženstvo zadobiti. Amen.

Sv. Ivan od Križa

Sv. Ivan od Križa (1542.-1591.) katolički mistik, crkveni naučitelj i reformator Karmelićanskog reda. Jedan od najvećih katoličkih mističnih pisaca, a njegova djela Uspon na goru Karmel, Duhovni spjev, Tamna noć duše i Živi plam ljubavi klasična su djela europske duhovnosti i književnosti. **Izreke sv. Ivana od Križa:**

- Duša treba uvijek težiti: ne onome što je lakše, nego onome što je teže, ne onome što je ukusno, nego onome što nema okusa, ne onome što je ugodno, nego onome što je manje ugodno, ne odmoru, nego umoru, ne višemu, nego nižemu. Ne utjesi, nego onome što utjeha nije, ne skupljenu i dragocjenjenu, nego priprostijemu i neuglednijemu, ne da želi nešto, nego da ne traži ništa, ne da traži bolju stranu onoga što postoji, nego goru, i da čezne za siromaštvom i lišenošću od svega što postoji na svijetu radi ljubavi Isusa Krista!

- Božansku mudrost posjeduju samo oni koji poput neuke djece zanemare svoje znanje i s ljubavlju služe Bogu.

- Na kraju života polagat ćeš račun o ljubavi. Nauči se, dakle, ljubiti kako Bog hoće da ga ljubiš, i ostavi svoj osebujan način. Pazi da se ne uplićeš u tuđe poslove, te da ih se i ne sjećaš, jer tko zna hoćeš li obaviti svoje koje si dužan.

